

Resolució 708/2022, de 19 d'agost**Número d'expedient de la Reclamació:** 388/2022**Administració reclamada:** Departament d'Interior**Informació reclamada:** Atestats policials elaborats arran de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya i procediments penals que se n'han derivat.**Sentit de la resolució:** Estimació i inadmissió parcials

Resum: En primer lloc, és dubtós que el cos de Mossos d'Esquadra, quan actua com a policia judicial, sigui un subjecte obligat per l'LTAIPBG i no quedi exclòs del seu àmbit d'aplicació, com ho estan els òrgans judicials dels quals depenen quan actuen amb aquesta funció, de manera que el seria d'aplicació el règim dual de subjecció/exclusió que l'LTAIPBG aplica a les corporacions de dret públic, que només són subjectes obligats per la llei de transparència en relació amb les seves funcions administratives; en segon lloc, tampoc està clar que la Generalitat disposi materialment d'aquesta informació i la conservi documentalment arxivada, vist que no n'és la destinatària ni la policia l'ha posat en el seu poder, sinó en el de l'autoritat judicial perquè impulsi, si escau, la investigació dels fets que s'hi constaten i la seva subsumpció en un tipus delictiu per part del ministeri fiscal i se'n derivi, si escau, el procediment judicial que correspongui; seguidament cal assenyalar que, fins i tot suposant que en quedés algun rastre o empremta digital en els aplicatius de la Direcció general de la Policia de la Generalitat que permetés extreure-la materialment, tampoc es podria afirmar que sigui informació vinculada a l'exercici de les funcions públiques d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, com el Departament d'Interior al qual s'adreça la reclamació, perquè el cos de Mossos d'Esquadra les ha elaborat amb funcions de policia judicial, i no governativa, per a una autoritat judicial i no governativa, i amb la finalitat d'impulsar actuacions penals que, en tot cas, resten completament excloses de l'àmbit d'actuació i de decisió políticoadministrativa de la Generalitat, i reservades als òrgans judicials; i, finalment, perquè aquests òrgans judicials, que són qui disposa materialment d'aquests atestats policials elaborats pels Mossos d'Esquadra com a policia judicial, no són un subjecte obligat al dret d'accés per l'LTAIPBG, que exclou del seu àmbit d'aplicació l'administració de justícia. Cal tenir en compte que la finalitat legal de la garantia de l'accés a la informació pública és facilitar que la ciutadania pugui avaluar l'actuació dels poders públics que queden sotmesos al seu règim de transparència, en la seva actuació i en la presa de les seves decisions, tal i com estableix l'article 1.2 LTAIPBG. Doncs bé, d'entre aquests poders públics sotmesos al règim de transparència, per expressa voluntat del legislador, s'exclouen diversos àmbits administratius o de govern, entre els quals l'administració de justícia, quedant limitat l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG a les administracions i entitats esmentades al seu article 3 LTAIPBG. De l'exposat cal concloure que els atestats policials reclamats no són informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés d'acord amb l'LTAIPBG, i exclou igualment que sigui procedent acudir a aquest procediment de reclamació com a via de revisió de les decisions administratives sobre el seu accés. Els atestats policials objecte d'aquesta reclamació s'han elaborat amb funcions de policia judicial, estan en poder del jutge o del ministeri fiscal i tenen vinculació amb l'exercici de les funcions d'auxili al poder judicial en la persecució i sanció de delictes que corresponen al Cos de Mossos d'Esquadra quan actua com a policia judicial, el què podria encabir-se més pròpiament en el precedent citat per la part reclamada, la Resolució 47/2022, de 27 de gener, en què aquesta Comissió va inadmetre la reclamació d'un informe elaborat pels Mossos com a policia judicial i per a l'autoritat judicial, perquè no era informació pública que pugui obtenir-se a l'empara de

l'LTAIPBG. Vist que els atestats policials reclamats no tenen la consideració d'informació pública als efectes del dret d'accés de l'article 18.1 LTAIPBG, esdevé innecessària l'avaluació dels eventuais límits legals a l'accés que puguin concórrer, com la protecció de dades personals o la investigació d'infraccions i delictes, així com l'anàlisi de la resta d'al·legacions de les parts. Quant a la segona petició d'informació inclosa en la sol·licitud de la què deriva aquest procediment, relativa a la relació dels procediments penals derivats dels atestats policials objecte de reclamació, ni l'Administració reclamada s'hi ha pronunciat en la seva resolució ni informes, ni la persona reclamant n'ha fet cap al·legació ni consideració al respecte. Es tracta d'informació elaborada pels òrgans judicials, no n'hi ha dubte, però en la mesura en què sigui informació en poder del Departament d'Interior que els òrgans judicials li hagin proporcionat atenent a les seves funcions, podria ser informació pública sobre la qual exercir el dret d'accés previst a l'article 18.1 LTAIPBG. Quant als límits legals a l'accés, i vist que es demana anonimitzada i desprovista de dades personals identificatives i del número d'expedient judicial, no correspondria l'aplicació de l'exclusió de l'accés prevista a l'article 23 LTAIPBG, ni l'eventual afectació de la informació pels límits relacionats amb la investigació d'infraccions, la igualtat de les parts en un procediment penal o la reserva obligada pel secret sumarial resulta plausible, considerant que la sol·licitud demana una mera relació, sense major detall informatiu que el fet de derivar-se d'un atestat policial pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, el què podria satisfer-se amb la mera indicació numèrica de la quantia dels procediments penals derivats d'un atestat policial d'aquelles característiques. En la mesura en què el Departament d'Interior tingui en el seu poder aquesta informació, l'haurà de proporcionar en aquesta termes, o bé, en cas contrari, manifestar expressament que no disposa d'aquesta informació.

Paraules clau: Generalitat. Mossos d'Esquadra. Policia judicial. Atestats policials. Manifestacions. Reclamació contra desestimació. Informació pública. Informació judicial.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 25 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 388/2022, presentada per una advocada en representació legal d'una eurodiputada, contra el Departament d'Interior en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 25 de febrer de 2022 la representant de la persona reclamant presenta una instància adreçada al Departament d'interior en la què demana accés per via telemàtica els atestats policials elaborats arran de fets ocorreguts després de les manifestacions durant els anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, així com la relació dels procediments penals (sense número d'expedient) que se n'han derivat, prèvia anonimització de les dades personals.
3. La Reclamació presentada el 25 d'abril indica que la sol·licitud de 25 de febrer no hauria obtingut una resposta per part de l'Administració reclamada.

4. El 2 de maig de 2022 la GAIP requereix a la representant de la persona reclamant l'esmena de la sol·licitud, als efectes d'acreditar la representació legal d'acord amb la qual al·lega actuar, i l'adverteix que si no aporta l'esmena en el termini de 10 dies, se la tindrà per desistida de la Reclamació, en aplicació de l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
5. El 3 de maig de 2022 la representant de la persona reclamant aporta a la GAIP l'autorització de la seva representació signada per la persona reclamant.
6. El 9 de maig de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. En la mateixa data, la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre es tramiti la Reclamació.
8. El mateix 9 de maig de 2022, el Departament d'Interior aporta a la GAIP la resolució de la Direcció General de la Policia de la Generalitat de Catalunya, notificada a la reclamant en aquella mateixa data, per la què desestima la sol·licitud d'accés a la informació pública atès que "d'acord amb el que disposa l'article 292 i següents de la Llei d'Enjudiciament Criminal l'atestat policial és una documentació que elabora la Policia Judicial davant la comissió d'un fet presumptament delictiu amb un únic destí i objecte, que és posar-ho a disposició de l'autoritat judicial o fiscal per tal que procedeixi a la seva investigació i, en el seu cas enjudiciament, mitjançant la incoació del procediment judicial penal que correspongui en atenció a la qualificació jurídica dels fets. - En aquest sentit, i en tant que els atestats formen part d'un procediment judicial, fa que estiguin sotmesos a les mateixes exigències de secret que les diligències judicials, tal i com preveu l'art. 301 de l'esmentada Llei d'Enjudiciament Criminal que estableix que "les diligències del sumari seran secretes fins que s'obri el judici oral amb les excepcions determinades en la present Llei". En suport de la seva fonamentació, invoca el pronunciament judicial de "la sentència núm. 61/2020 de 8 setembre de 2020, dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu núm. 11 en el procediment ordinari núm. 116/2019, estimatòria del recurs contenciós administratiu promogut contra una resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno segons la qual "los atestados policiales pierden la naturaleza puramente administrativa que podría

tener un informe elaborado en un Ministerio, pues al formar parte de las actuaciones judiciales cuya comisión se investiga y, eventualmente se enjuicia, pasa a formar parte del expediente judicial y por ello, la autoridad competente para otorgar o no el acceso a los mismos es la judicial, por cuanto constituyen parte de la documental obrante en el procedimiento, al igual que un informe pericial, o cualquier otro documento.” Finalment conclou que “la informació sol·licitada no pot obtenir-se de la Direcció General de la Policia, sinó dels òrgans judicials, i tot això sens perjudici de considerar que la mateixa també podria incardinar-se en el límit contingut en l'article 21.1.b) relatiu a la possibilitat real de posar en risc la prevenció, investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries.”

9. El 20 de maig de 2022, la representant de la persona reclamant s'adreça a la GAIP per aportar la resolució de la seva sol·licitud notificada pel Departament de l'Interior l'anterior 9 de maig, així com les seves al·legacions al respecte, contràries al seu sentit i fonamentades en les consideracions següents: “en cap moment argumenta ni justifica quins són els motius que el podrien portar a aplicar aquest límit, ni en quina mesura el coneixement de la informació sol·licitada per part de la meva clienta (que, no ho oblidem, és un càrrec electe) podria perjudicar la seguretat pública o la investigació d'infraccions penals.” Seguidament, argumenta que no seria d'aplicació el règim especial de la LEC: “Primer, perquè aquest no és un límit fixat per la Llei 19/2014. Si fos així, i qualsevol llei que contingués qualsevol referència tangencial i no explícita a informació pública pogués incloure's a la disposició addicional primera, la Llei 19/2014 perdria la seva raó de ser: sempre hi hauria “regulacions especials” que impedirien l'aplicació de la Llei 19/2014. Segon, perquè l'article 301 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, invocat per la Direcció General de Policia, fa referència a “les diligències del sumari”. En aquest sentit, cal recordar que aquesta part en cap moment ha sol·licitat diligències de cap sumari judicial, sinó simplement els atestats policials, elaborats abans de la incoació de qualsevol procediment penal. Atestats policials que, a més a més, se sol·liciten degudament anonimitzats, fent impossible per tant la seva identificació amb un procediment penal concret.” Finalment, argumenta la no aplicació de la sentència invocada pel Departament de l'Interior en la seva resposta: “no podem deixar de posar de manifest la nostra sorpresa pel fet que la Direcció General de Policia invoqui una sentència dictada pel Jutjat Central Contenciós Administratiu. Deixant de banda el fet que la resolució recull cites manipulades de la sentència -extrem que volem pensar que es tracta d'un error humà-, la llei aplicable en el cas que ens ocupa no és la llei espanyola 19/2013, de transparència, acceso a la informació pública y buen gobierno, sinó la llei catalana 19/2014 de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Les sentències dels jutjats centrals contenciosos administratius no tenen per tant res a veure amb el cas que ens ocupa.”

10. El 7 de juliol de 2022, la GAIP trasllada aquestes al·legacions al Departament de l'Interior, per si vol posicionar-s'hi, i li demana si disposa materialment dels atestats policials objecte de la reclamació i de la informació sobre els procediments penals que se n'han derivat o bé si, contràriament, no es disposa d'aquesta informació en poder del Departament d'Interior.”
11. El 14 de juliol de 2022, la persona reclamant pregunta a la GAIP sobre l'estat de tramitació de la seva reclamació.
12. El 18 de juliol de 2022, la GAIP respon a la persona reclamant la pregunta de l'antecedent anterior indicant-li que el dia 7 de juliol la GAIP s'havia adreçat al Departament de l'Interior per tal de requerir-los informació addicional per millor resoldre per un termini de 10 dies, el qual acabaria el 21 de juliol.
13. El 22 de juliol de 2022, el director general de la Policia fa arribar a la GAIP un informe addicional en el què es posiciona respecte de les al·legacions de la reclamant relatives a que els atestats policials no es poden considerar sota reserva sumarial, tot insistint en què “qualsevol difusió respecte de la informació continguda en els atestats, mentre la instrucció judicial o administrativa continuï oberta, com pot ésser el cas dels atestats afectats, pot entorpir la corresponent investigació i sanció de les possibles infraccions penals o administratives. Tot això, sens perjudici, a més a més, de la inherent naturalesa reservada de les dades sol·licitades, així com de la necessitat de preservar les dades personals que puguin contenir.” Quant a la manca d'invocació d'un límit a l'accés previst a l'LTAIPBG, manifesta que “el motiu de la desestimació no és la concurrència d'un límit de la Llei 19/2014, sinó, precisament, la no aplicabilitat del règim d'accés a la informació pública d'aquesta Llei, excepte supletòriament, per ser aplicable el règim especial d'accés que regulen els articles 292, 299 i 301 del Real Decret de 14 de setembre de 1882, pel que s'aprova la Llei d'enjudiciament criminal (LleCrim), així com els articles 234 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial (LOPJ) i l'article 140 de la LEC.” L'informe del director general segueix l'argumentació: “En relació amb l'afirmació que la subjecció de la informació a un règim especial, no és un límit a l'accés. Efectivament el fet que l'accés a la informació demanada estigui subjecte a una regulació especial, no és un límit fixat per la Llei 19/2014. Precisament, en aplicació de la pròpia Llei 19/2014, en concret la seva disposició addicional primera, apartat segon, l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei. En conseqüència, quan es tracta d'informació d'àmbits que tenen la seva pròpia regulació d'accés a la informació, aquesta informació queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014, i per tant, en la mesura en què no és informació en poder d'un subjecte obligat per la Llei 19/2014, no es pot

considerar informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés a la informació garantit per aquest procediment. En el mateix sentit que la disposició addicional citada es pronuncia l'article Article 63 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, que disposa que als efectes del que preveu la disposició addicional primera de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les sol·licituds d'accés a la informació pública la matèria de les quals tingui establert un règim d'accés especial han de ser tramitades i resoltes d'acord amb els termes i el procediment previstos en aquest règim d'accés especial aplicable. En aquests casos, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i aquest decret únicament són d'aplicació supletòria." L'informe addicional refereix doctrina d'aquesta Comissió: "Així també ho ha aclarit la pròpia GAIP en relació amb informació elaborada pels Mossos d'Esquadra respecte a la investigació d'eventuals delictes, manifestant que "Efectivament, els informes realitzats pel Cos de Mossos d'Esquadra quan actuen com a policia judicial s'han de considerar informació de l'àmbit de l'Administració de Justícia, que queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i per tant, en la mesura en què no és informació en poder d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, no es pot considerar informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés a la informació garantir per aquest procediment, d'acord amb l'article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG" (Resolució 47/2022, de 27 de gener)." Finalment, respecte de l'al·legació de la reclamant de què la sentència del Jutjat Central Contenciós Administratiu a la què fa referència la Resolució del Director general de la policia no tindria res a veure amb el cas que ens ocupa perquè no li és d'aplicació la llei espanyola 19/2013, sinó de la llei catalana 19/2014, considera necessari "aclarir que, efectivament, la sentència citada núm. 61/2020, dictada pel Jutjat central contenciós administratiu núm. 11, en el procediment contenciós administratiu ordinari núm. 116/2019, no aplica la Llei 19/2014, sinó la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Tanmateix, aquesta sentència es basa, en relació amb la concurrència d'un règim especial d'accés, en la Disposició addicional primera de la citada Llei estatal 19/2013, que, en el seu apartat segon, disposa "Se regirán por su normativa específica, y por esta Ley con carácter supletorio, aquellas materias que tengan previsto un régimen jurídico específico de acceso a la información". Per tant, te el mateix contingut que la Disposició addicional primera de la Llei 19/2014, que també recull el Decret 8/2021. A més, cal tenir en compte que la Llei estatal té caràcter de legislació bàsica d'acord amb l'article 149.1.5 i 149.1.18 de la Constitució espanyola.

En conseqüència, la doctrina jurisprudencial referenciada és perfectament aplicable al supòsit que ens ocupa. D'acord amb aquesta sentència la informació sol·licitada (informes policials en relació amb dues morts produïdes en un centre d'internament d'estrangers), "forma parte de actuaciones judiciales sobre las que el Ministerio del Interior no puede

disponer, sino que quien desee acceder a ella debe someterse al régimen contenido en las normas citadas. Las normas citadas (artículos 292, 299 y 301 LLecri, artículo 234 LOPJ i artículo 140 LEC) las consideramos de plena aplicación a este caso, pues en ellas se regula el modo y condiciones de acceso a la información contenida en las actuaciones judiciales y su aplicación prevalece sobre cualquier otra norma (...) El derecho de acceso a la información, cuando estamos ante un régimen especial de acceso, como en este caso sucede, debe ejercerse conforme lo regulado en su normativa específica, que en este caso es la que hemos transcrito y que no permite obtenerla del Ministerio del Interior sino de los órganos judiciales. Esta regulación debe aplicarse con preferencia al régimen general de la Ley 19/2013. Por ello, ante la petición de información efectuada al Ministerio del Interior, debemos confirmar que el modo correcto de satisfacerla es informar que el asunto se ha trasladado al ámbito judicial y remitirse a la legislación aplicable.” En coherència amb aquesta resolució judicial, les resolucions tant de la GAIP (citades anteriorment), com del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno (CTBG) (Resolució 826/2020), consideren els atestats policials part de les actuacions judicials i, en conseqüència, que l'autoritat competent per atorgar o no l'accés és la judicial.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a)

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Informació pública i àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG

La sol·licitud de la què deriva aquesta reclamació demanava accedir per via telemàtica i en format digital als atestats policials arran de fets ocorreguts després de les manifestacions durant els anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, així com la relació dels procediments penals (sense número d'expedient) que se n'han derivat, prèvia anonimització de les dades personals.

Quant als atestats policials, es tracta que hauria estat elaborada pel Cos de Mossos d'Esquadra (tot i que la sol·licitud i la reclamació no ho indiquen, així s'ha de derivar del fet que l'administració reclamada és la responsable de la Policia de la Generalitat), però que no tindria

com a destinatari l'autoritat policial o governativa de la Generalitat; pel que fa als procediments penals que s'hagin derivat d'aquells atestats, es tracta d'informació elaborada i generada per l'administració de justícia, de la què es desconeix si obra en poder del Departament d'Interior de la Generalitat.

L'article 18.1 LTAIPBG garanteix el dret de les persones d'accedir a la informació pública a la què fa referència l'article 2.b LTAIPBG, el qual defineix la informació pública als efectes dels drets i obligacions derivades d'aquest dret com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Per tant, el què defineix la informació com a pública als efectes de l'LTAIPBG no és que el seu autor sigui un subjecte obligat al dret d'accés per aquesta llei, sinó que la informació estigui en poder d'un subjecte obligat per la llei com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions.

A la vista d'aquests elements definitoris de l'article 2.b LTAIPBG, seria informació pública la informació estadística relativa a l'actuació dels Mossos arran de manifestacions, o els atestats policials destinats a l'autoritat governativa perquè en derivi procediments de sanció administrativa, igual que els informes o documents elaborats per la Policia de la Generalitat destinats a la direcció operativa o política del Cos per tal de retre-li comptes de la seva actuació o d'aportar-li elements per a la presa de decisions polítiques o administratives en l'àmbit de la seguretat, o els que hagin estat elaborats per altri però que s'hagin lliurat i posat a disposició de la Direcció general de la Policia o del titular del Departament d'Interior de la Generalitat com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. En canvi, la informació que es demana no sembla reunir els requisits legals de la informació pública als efectes de l'LTAIPBG, tal i com seguidament s'analitzarà.

Centrant-nos, en primer lloc, en la petició dels atestats policials aixecats pels Mossos arran de les manifestacions dels anys 2018 a 2020 i posats a disposició judicial (tal i com expressament indica l'administració i com es deriva de la pròpia sol·licitud de la reclamant vist que seguidament demana conèixer els procediments penals que se n'han derivat), es tracta d'informació reclamada a un subjecte obligat per l'LTAIPBG, el Departament d'Interior de la Generalitat en tant que responsable politicoadministratiu de la Policia de la Generalitat, però que difícilment encaixa en la definició legal d'informació pública de l'LTAIPBG per manca dels altres requisits concurrents: estar en poder del subjecte obligat com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions. En primer lloc, és dubtós que el cos de Mossos d'Esquadra, quan actua com a policia judicial, sigui un subjecte obligat per l'LTAIPBG i no quedi exclòs del seu àmbit d'aplicació, com ho estan els òrgans judicials dels quals depenen quan actuen amb aquesta funció, de manera que el seria d'aplicació el règim dual de subjecció/exclusió que

L'LTaipBG aplica a les corporacions de dret públic, que només són subjectes obligats per la llei en relació amb les seves funcions administratives; en segon lloc, tampoc està clar que la Generalitat disposi materialment d'aquesta informació i la conservi documentalment arxivada, vist que no n'és la destinatària ni la policia l'ha posat en el seu poder, sinó en el de l'autoritat judicial perquè impulsí, si escau, la investigació dels fets que s'hi constaten i la seva subsumció en un tipus delictiu per part del ministeri fiscal i se'n derivi, si escau, el procediment judicial que correspongui; seguidament cal assenyalar que, fins i tot suposant que en quedés algun rastre o empremta digital en els aplicatius de la Direcció general de la Policia de la Generalitat que permetés extreure materialment aquesta documentació, tampoc es podria afirmar que sigui informació vinculada a l'exercici de les funcions públiques d'un subjecte obligat, el Departament d'interior al qual s'adreça la reclamació, perquè el cos de Mossos d'Esquadra les ha elaborat amb funcions de policia judicial, i no governativa, per a una autoritat judicial i no governativa, i amb la finalitat d'impulsar actuacions penals que, en tot cas, resten completament excloses de l'àmbit d'actuació i de decisió politicoadministrativa de la Generalitat, i reservades als òrgans judicials; i, finalment, perquè aquests òrgans judicials, que són qui disposa materialment d'aquests atestats policials elaborats pels Mossos d'Esquadra com a policia judicial, no són un subjecte obligat al dret d'accés per l'LTaipBG, que exclou del seu àmbit d'aplicació l'administració de justícia.

Cal tenir en compte que la finalitat legal de la garantia de l'accés a la informació pública és facilitar que la ciutadania pugui avaluar l'actuació dels poders públics que queden sotmesos al seu règim de transparència, en la seva actuació i en la presa de les seves decisions, tal i com estableix l'article 1.2 LTaipBG: "2. La finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública." Doncs bé, d'entre aquests poders públics sotmesos al règim de transparència, per expressa voluntat del legislador, s'exclouen diversos àmbits administratius o de govern, entre els quals l'administració de justícia, quedant limitat l'àmbit d'aplicació de l'LTaipBG a les administracions i entitats esmentades al seu article 3 LTaipBG.

De l'exposat cal concloure que els atestats policials reclamats no són informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés d'acord amb l'LTaipBG, i exclou igualment que sigui procedent acudir a aquest procediment de reclamació com a via de revisió de les decisions administratives sobre el seu accés. L'anterior no és contradictori amb què aquesta Comissió hagi estimat en un precedent, com recorda la part reclamant, l'accés d'una persona interessada a un atestat d'una policia local respecte del qual l'administració no va al·legar ni que es trobés a

disposició judicial ni que s'hagués elaborat en el marc d'una actuació de la policia judicial; de fet, la policia local no té la condició de policia judicial, podent únicament col·laborar amb els cossos de seguretat que sí la tenen, com el de Mossos d'Esquadra. Els atestats de la policia local solen tenir relació amb la funció de policia administrativa d'investigació d'infraccions administratives d'ordenances municipals, com sorolls, molèsties, horaris d'establiments, estacionaments indeguts, solen posar-se a disposició de l'autoritat municipal per a l'exercici de la seva funció sancionadora, si escau, i romanen en el seus arxius i a disposició dels afectats, per a l'exercici del seu dret de defensa si se'n deriven actuacions. El que aquí s'avalua no hi té res a veure, més enllà del nom, perquè els atestats policials objecte d'aquesta reclamació s'han elaborat amb funcions de policia judicial, estan en poder del jutge o del ministeri fiscal i tenen vinculació amb l'exercici de les funcions d'auxili al poder judicial en la persecució i sanció de delictes que corresponen al Cos de Mossos d'Esquadra quan actua com a policia judicial, el què podria encabir-se més pròpiament en el precedent citat per la part reclamada, la Resolució 47/2022, de 27 de gener, en què aquesta Comissió va inadmetre la reclamació d'un informe elaborat pels Mossos com a policia judicial i per a l'autoritat judicial, perquè no era informació pública que pugui obtenir-se a l'empara de l'LTAIPBG: "Més enllà de valorar si resulta aplicable el límit invocat per la DGP, que requeriria justificar i ponderar l'impacte de l'accés sobre el resultat de la investigació d'infraccions penals o administratives, el cert és que aquest informe no l'ha realitzat el Cos de Mossos d'Esquadra com a policia administrativa sota la direcció de l'Administració de la Generalitat, sinó que es fa constar que és un informe realitzat com a policia judicial, és a dir, a iniciativa i sota les ordres d'un jutge, i per al seu coneixement i incorporació en la instrucció d'una causa, el què comporta que, als efectes de l'LTAIPBG, no sigui informació pública. Efectivament, els informes realitzats pel cos de Mossos d'Esquadra quan actuen com a policia judicial s'han de considerar informació de l'àmbit de l'Administració de Justícia, que queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i per tant, en la mesura en què no és informació en poder d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, no es pot considerar informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés a la informació garantit per aquest procediment, d'acord amb l'article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG."

Vist que els atestats policials reclamats no tenen la consideració d'informació pública als efectes del dret d'accés de l'article 18.1 LTAIPBG, esdevé innecessària l'avaluació dels eventuals límits legals a l'accés que puguin concórrer, com la protecció de dades personals o la investigació d'infraccions i delictes, així com l'anàlisi de la resta d'al·legacions de les parts.

Quant a la segona petició d'informació inclosa en la sol·licitud de la què deriva aquest procediment, relativa a la relació dels procediments penals derivats dels atestats policials objecte de reclamació, ni l'Administració reclamada s'hi ha pronunciat en la seva resolució ni en els seus informes a aquesta Comissió, ni la persona reclamant n'ha fet cap al·legació ni

consideració al respecte. Es tracta d'informació elaborada pels òrgans judicials, no n'hi ha dubte, però en la mesura en què sigui informació en poder del Departament d'Interior que els òrgans judicials li hagin proporcionat atenent a les seves funcions, podria ser informació pública sobre la qual exercir el dret d'accés previst a l'article 18.1 LTAIPBG. Quant als límits legals a l'accés, i vist que es demana anonimitzada i desprovista de dades personals identificatives i del número d'expedient judicial, no correspondria l'aplicació de l'exclusió de l'accés prevista a l'article 23 LTAIPBG, ni l'eventual afectació de la informació pels límits relacionats amb la investigació d'infraccions, la igualtat de les parts en un procediment penal o la reserva obligada pel secret sumarial resulta plausible, considerant que la sol·licitud demana una mera relació, sense major detall informatiu que el fet de derivar-se d'un atestat policial pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, el què podria satisfer-se amb la mera indicació numèrica de la quantia dels procediments penals derivats d'un atestat policial d'aquelles característiques. En la mesura en què el Departament d'Interior tingui en el seu poder aquesta informació, l'haurà de proporcionar en aquesta termes, o bé, en cas contrari, manifestar expressament que no disposa d'aquesta informació.

D'acord amb l'exposat, s'estima parcialment la reclamació en relació amb la relació de procediments penals incoats arran d'un atestat policial dels Mossos d'Esquadra pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, i es declara el dret de la persona reclamant a obtenir del Departament d'Interior la xifra agregada de la seva quantia, o la constància expressa de la inexistència d'aquesta informació en el seu poder, i s'inadmet parcialment la reclamació en relació amb la còpia digital dels atestats policials posats a disposició judicial per part dels Mossos d'Esquadra pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, per no ser informació pública, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG i l'article 33.2 RGAIP.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de

responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos en què els seus requeriments han estat desatesos pel subjectes obligats, i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 d'agost de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació 388/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir la quantia dels procediments penals incoats arran d'un atestat policial dels Mossos d'Esquadra pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, o la constància expressa de la inexistència d'aquesta informació en poder del Departament d'Interior.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 388/2022 en relació amb la còpia dels atestats policials dels Mossos d'Esquadra pels fets ocorreguts després de les manifestacions dels anys 2018, 2019 i 2020 a Catalunya, perquè no és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG i per tant, la seva reclamació davant d'aquesta Comissió no és admissible d'acord amb l'article 33.2 RGAIP
3. Requerir al Departament d'Interior que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, i a informar a la GAIP, dins d'aquest mateix termini, de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 388/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.